

دوفصلنامه علمی حدیث پژوهی
سال ۱۶، پاییز و زمستان ۱۴۰۳، شماره ۳۲
مقاله علمی پژوهشی
صفحات: ۳۴۹-۳۸۰

تحلیل چگونگی تطبیق روایت‌های تأویلی داستان ابراهیم علیه السلام در قرآن بر اهل بیت علیهم السلام*

کاوس روحی برندق**

زهراسعدی سامانی***

علی غضنفری****

چکیده

هنگام مواجهه با روایت‌های تفسیری اهل بیت علیهم السلام ذیل آیات مربوط به قصه ابراهیم علیه السلام شاهد تطبیق تأویل آیه به اهل بیت علیهم السلام هستیم. این پژوهش برای دستیابی به ارتباط بین ظاهر الفاظ آیه و معانی پنهان آن با استفاده از منابع کتابخانه‌ای به روش توصیفی تحلیلی الفاظ آیه را با تطبیق‌های وارد شده در روایت‌های تأویلی مورد بررسی قرار داده و به این نتایج دست یافته است که: ۱. برخی عناصر قصه که مفهوم مفرداتی به آن اشاره دارد - مانند اهل، ثمرات، ابن، طائفین و کلمات - به دلالت مطابقه بر مصادیق متعددی صدق می‌کند که مصداق اکمل آن اهل بیت علیهم السلام هستند و ارتباط بین معنای ظاهری و باطنی بسیار نزدیک است؛ ۲. در مواردی مفهوم ترکیبی - مانند شیء پنهان، قضاء تفت و ذبح عظیم - در لایه‌های عمیق‌تری از معنای باطنی همچنان به دلالت مطابقه بر امام صدق می‌کند؛ ۳. در تأویل نقل شده از بیماری ابراهیم علیه السلام ابتدا به دلالت التزام به وجود علت پی می‌بریم و سپس به دلالت مطابقه آن علت را بر مصیبت امام حسین علیه السلام تطبیق می‌دهیم. همچنین سرد شدن آتش که بر فرد خارجی تطبیق داده نشده بلکه به یک امر کلی تطبیق داده شده است، نیاز به مقدمات و استدلال دارد؛ در نتیجه از موارد دلالت التزامی غیر بین است. این مورد نیز از لایه‌های عمیق‌تری از باطن یک امر کلی خبر می‌دهد که تأمل عقلی بیشتری نیاز دارد تا فهم کلام معصوم علیه السلام در رابطه با آیه روشن گردد.

کلیدواژه‌ها: قرآن، احادیث تأویلی، داستان ابراهیم علیه السلام، اهل بیت علیهم السلام، جری و تطبیق.

* این مقاله برگرفته از پایان‌نامه دکتری با عنوان اعتبارسنجی روایات تأویلی اهل بیت علیهم السلام درباره قصه‌های قرآن کریم با تأکید بر مطابقت با ظاهر، به راهنمایی دکتر کاوس روحی برندق و مشاوره دکتر علی غضنفری است که در مؤسسه آموزش عالی حوزوی رفیعة المصطفی (ع) دفاع شده است.

** دانشجویار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران (نویسنده مسئول) / k.roohi@modares.ac.ir

*** دانش آموخته دکتری گروه تفسیر تطبیقی، مؤسسه آموزش عالی حوزوی رفیعة المصطفی، تهران، ایران /

zahrassamaniaasadi@yahoo.com

**** دانشجویار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، تهران، ایران / ali@qazanfari.net

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۴/۰۵

۱. مقدمه

یکی از طولانی‌ترین قصه‌های قرآن که مخاطبان مختلف از عامه مردم، مفسران و عارفان برخی آیات آن را به چالش کشیده‌اند، قصه حضرت ابراهیم علیه السلام است. روایت‌های تفسیری از اهل بیت علیهم السلام به شرح و تبیین ظاهر این آیات پرداخته‌اند. افزون بر آن، روایت‌های تأویلی از قول معصومان ذیل برخی از آیات این قصه به وجود اهل بیت علیهم السلام پیوند خورده است که برخی از آن‌ها به راحتی قابل فهم نیستند. تطبیق دادن آیات با این مصادیق که به نظر می‌رسد تناسبی با مفهوم ظاهری آیه و معنای متبادر ندارد، ذهن را به چالش در پذیرش و اثبات این قبیل روایت‌ها می‌کشد. از طرفی روایت‌های متعدد بر ذوب‌توان بودن قرآن دلالت دارد و روایت «کتابُ الله عزَّ و جَلَّ عَلَى أَرْبَعَةِ أَشْيَاءَ عَلَى الْعِبَارَةِ وَالْإِشَارَةِ وَاللَّطَائِفِ وَالْحَقَائِقِ فَالْعِبَارَةُ لِلْعَوَامِّ وَالْإِشَارَةُ لِلْخَوَاصِّ وَاللَّطَائِفُ لِلْأَوْلِيَاءِ وَالْحَقَائِقُ لِلْأَنْبِيَاءِ» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۷۵: ۲۷۸) که از امامان نقل شده است، وجود انواع لایه‌ها را برای درجات مختلف انسان‌ها ثابت می‌کند. از این رو، شناخت ارتباط معنای باطنی آیه با ظاهر لفظ و چگونگی انطباق آن معانی به وجود اهل بیت علیهم السلام ضروری می‌نماید. هرچند نظریاتی به طور کلی در جهت اعتبار بخشی به این قبیل روایت‌های تأویلی از سوی آیت‌الله معرفت و علامه طباطبائی مطرح شده، همچنان بعضی از روایت‌ها در پرده‌ای از ابهام چگونگی تطبیق روایت‌ها بر اهل بیت علیهم السلام وجود دارد؛ به نحوی که برخی از آن‌ها در بوته نقد قرار گرفته و اعتبار آن‌ها زیر سؤال رفته است.

پیش از این تلاش‌هایی از سوی پژوهشگران در عرصه روایت‌های تأویلی صورت گرفته که در لابه‌لای مطالب آن‌ها اشاراتی به برخی از روایت‌ها تطبیقی قصه ابراهیم علیه السلام شده است و آن‌ها را معتبر دانسته‌اند. برای نمونه می‌توان از کتاب پژوهشی تطبیقی پیرامون بطون قرآن اثر حیدر طباطبائی و پژوهش «نسبة الکذب الی الانبیاء فی القرآن الکریم؛ نقد و حل» نوشته کاووس روحی نام برد. بعضی آثار نیز به صورت موردی به یک روایت پرداخته‌اند؛ مانند مقاله «رهیافت تأویلی به آیه شریفه "وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ" با عنایت به اصطلاح عظیم در قرآن» از سید حسن و امین قاضوی، مقاله «معناشناسی و تأویل باطنی "ثم ليقضوا تقصيرهم"» تحقیق محمد مرادی و پژوهش محمد اسعدی با عنوان «مطالعه حدیثی تفسیری آیه "قضاء تقصير" با نگاهی به رویکرد انتقادی عقل‌گرایان».

این مقالات بیشتر درصدد اثبات صحت روایت موردبحث خود بوده‌اند، ولی هیچ‌یک چگونگی تطبیق الفاظ آیات قصه را بر اهل بیت (ع) مورد نظر خود قرار نداده است. بنابراین سزاوار است بدون پیش‌داوری امکان ارتباط الفاظ آیه با معانی پنهان آن با استفاده از ابزار دلالت الفاظ بر معانی و قواعد عقلی ارزیابی گردد.

۲. مفهوم‌شناسی

تأویل: بیشتر اهل لغت تأویل را از ماده «أول» به معنای رجوع و بازگشت، سرانجام و عاقبت کار معنا کرده‌اند (صاحب بن عباد، ۱۴۱۴ق، ج ۳: ۳۹۰-۳۹۱؛ راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق: ۹۹). به بیانی دیگر، تأویل «انتقال از معنای ظاهری و اصلی لفظ به معنایی است که خودبه‌خود قابل انتساب به لفظ نیست و نیازمند دلیل است؛ دلیلی که اگر نباشد نمی‌توان دست از ظاهر لفظ برداشت» (ابن اثیر، ۱۳۶۷ش: ۸۰). این مفهوم وقتی درباره قرآن به کار می‌رود، با معنای باطنی آیه همسو می‌شود؛ از این رو برخی قرآن‌پژوهان معاصر «تأویل» را آن دسته از معانی باطنی قرآن دانسته‌اند که دلالت آیات بر آن‌ها فاعرفی است (بابایی، ۱۳۹۴: ۲۴۸). روایت‌های فروانی از اهل بیت (ع) بر این معنا دلالت دارد؛ مانند روایت امام باقر (ع) که می‌فرماید: «مَا مَنَّ الْقُرْآنُ آيَةً إِلَّا وَلَهَا ظَهْرٌ وَ بَطْنٌ فَقَالَ ظَهْرُهُ تَنْزِيلُهُ وَ بَطْنُهُ تَأْوِيلُهُ» (صفار، ۱۴۰۴ق، ج ۱: ۱۹۶). در روایت امام باقر (ع) تأویل مرادف بطن در نظر گرفته شده است.

با توجه به استعمالات قرآنی و روایی چهار وجه معنایی تفسیر (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۳: ۲۶۱)، تأویل متشابهات (ابن بابویه، ۱۳۹۸ق: ۲۶۶)، بطن (صفار، ۱۴۰۴ق، ج ۱: ۱۹۶؛ مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۲۳: ۱۷۳) و تطبیق (همان، ج ۲۵: ۳۷۵) برای تأویل متصور است.

تفسیر: در لغت به معنای تبیین و توضیح و پرده‌برداری از معنای معقول است (ابن فارس، ۱۴۰۴ق، ج ۴: ۵۰۴؛ راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق، ج ۱: ۶۳۶). دانشمندان علوم قرآنی تعریف‌های اصطلاحی نزدیک به هم و برگرفته از معنای لغوی برای «تفسیر» ذکر کرده‌اند. علامه طباطبائی معتقد است که تفسیر، بیان معانی آیات و کشف مقصودها و مدلول‌های آن‌هاست (طباطبائی، ۱۴۱۷ق، ج ۱: ۴). در گذشته تأویل را هم معنای تفسیر می‌دانستند؛ ولی اندیشمندان معاصر حوزه تفسیر را از تأویل جدا کرده و معتقدند تفسیر بخشی از رسالت رساندن معنا به مخاطب را بر

عهده دارد و تأویل در ادامه آن، به تبیین مقصود نیمه پنهان و نمایاندن لایه درونی معنا می‌پردازد. به بیانی دیگر، تفسیر، ظاهر را می‌نمایاند و تأویل، باطن را (مسعودی، ۱۳۹۵: ۴۴).

تأویل متشابهات: مفسران مراد از تأویل در آیه هفتم سوره آل عمران را این معنا می‌دانند. معنایی مخالف با ظاهر الفاظ استوا و ذهاب که به خدا اسناد داده شده، تأویل آن آیات است. روایت مفصل امام علی (ع) که در آن تشابه آیه را برطرف نموده و آن را تأویل می‌فرماید، از این قبیل است. حضرت می‌فرماید: برای خدا رفت و آمدی چونان مخلوق نیست و من به تو آموزش دادم که چه بسا چیزی در کتاب خدا باشد که تأویلش غیر از تنزیل و الفاظش باشد (ابن بابویه، ۱۳۹۸ق: ۲۶۶؛ طبرسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱: ۲۵۰).

بطن: هر چیزی خلاف ظاهر است. این واژه برای جانب درونی اشیا به کار می‌رود. (فراهیدی، ۱۴۰۹ق، ج ۷: ۴۴۰؛ ابن فارس، ۱۴۰۴ق، ج ۱: ۲۵۹). راغب می‌نویسد: به هر پنهان و امر پوشیده و اسرار آمیزی، بطن و به هر آشکاری، ظهر گفته می‌شود و هرچه حواس درک کنند، ظاهر و هرچه از حواس مخفی بماند، باطن گویند (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق، ج ۱: ۱۳۰). دو اصطلاح ظهر و بطن در مورد آیات قرآن نیز به کار می‌رود که تعریف‌های متعددی برای آن‌ها ذکر شده است. علامه طباطبائی معتقد است بطن معنای نهفته و در زیر ظاهر است، چه آن معنایی باشد یا بیشتر، نزدیک به معنای ظاهری باشد یا دور از آن (طباطبائی، ۱۴۱۷ق، ج ۳: ۷۴). آیت‌الله معرفت در تعریف بطن می‌نویسد: «مقصود از بطن آیه، مفهوم گسترده و دامنه‌داری است که در پس پرده ظهر نهفته است که تحت شرایطی این مفهوم وسیع بایستی از بطن آیه استخراج شود» (معرفت، ۱۳۷۹: ۹۱).

تطبیق و جری: مصدر باب تفعیل از «طبق» است به معنای قرار دادن چیزی بر چیز دیگر، به گونه‌ای که آن را پیوشاند و مساوی یکدیگر باشند (مصطفوی، ۱۳۶۸، ج ۲: ۷۷). اصطلاح تطبیق وقتی در مورد آیات قرآن به عنوان تأویل قرآن به کار می‌رود، معمولاً با جری همراه است. از نظر اندیشمندان مراد از جری و تطبیق در آیات قرآن، انطباق الفاظ قرآن بر مصادیقی غیر از آنچه آیات درباره آن‌ها نازل شده، است (شاکر، ۱۳۷۶: ۱۴۷).

روایت‌های امامان نیز بر این معنای تأویل اشاره دارند؛ مانند روایت امام صادق (ع) که درباره شناخت امام زمان (ع) تأویل را در حوزه مصداق‌های جاری در هر عصر بیان کرده، می‌فرماید:

«إِنْ مَاتَ هَذَا عَلَى ذَلِكَ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً ثُمَّ قَالَ لِلْقُرْآنِ تَأْوِيلٌ يَجْرِي كَمَا يَجْرِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَ كَمَا تَجْرِي الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ فَإِذَا جَاءَ تَأْوِيلُ شَيْءٍ مِنْهُ وَقَعَ فَمِنْهُ مَا قَدْ جَاءَ وَمِنْهُ مَا لَمْ يَجِئْ» (نعمانی، ۱۳۹۷ق: ۱۳۴).

حاصل کلام اینکه گرچه تأویل و بطن گاهی به جای هم استعمال می‌شوند، می‌توان گفت تأویل لفظ عامی است که شامل وجه معنایی بطن یا (تأویل خاص) و تطبیق می‌شود. تأویل متشابهات هم اغلب به تفسیر ملحق می‌شود. به بیانی دیگر، آنچه متأخرین از تأویل کلام در مورد قرآن اراده می‌کنند یا تحقق عینی و مصداق خارجی از آیه یا معنای پنهان و باطنی آیه است (مسعودی، ۱۳۹۵، ج ۱: ۴۳). مراد از تأویل در روایت‌های تأویلی این مقاله، وجه معنایی تطبیق است.

۳. دلالت لفظ بر معنا و انواع آن

منطقیان ارتباط بین لفظ و معنا در ذهن را ناشی از وضع لفظ برای معنا دانسته و سه نوع دلالت وضعیه لفظیه نام می‌برند: الف) دلالت مطابقه: دلالت لفظ بر تمام معنای موضوع له است؛ ب) دلالت تضمنی: دلالت لفظ بر جزء موضوع له است؛ ج) دلالت التزامی: دلالت لفظ بر معنای خارج از موضوع له ولی ملازم با آن به نحوی که بین آن‌ها تلازم بین به معنی الاخص باشد (مظفر، بی تا: ۳۷-۳۸). عالمان اصولی و بلاغی دلالت تضمنی و التزامی را وضعی ندانسته بلکه آن را عقلی می‌شناسند؛ زیرا دلالت لفظ بر آن‌ها به سبب آن است که عقل حصول کل در ذهن را مستلزم جزء می‌داند و حصول ملزوم نیز مستلزم حصول لازم است (تفتازانی، ۱۳۷۴ق: ۲۴۲؛ مشکینی، ۱۴۱۳ق: ۱۳۲-۱۳۳). برخی همچون امام خمینی (ع) دلالت لفظ بر معنای خارج موضوع له را عقلی می‌دانند (خمینی، ۱۳۸۲، ج ۱: ۱۵۵)؛ اما اختلاف در لفظی یا عقلی دانستن دلالت التزامی در اصل حجیت آن تأثیری نخواهد داشت و تنها در نحوه دلالت بر مقصود و شدت و ضعف آن نقش دارد. نکته قابل ذکر در این مجال این است که پیش فرض این مقاله عقلی بودن تلازم در دلالت التزامی است. تلازم سه گونه است: بین بمعنی الاخص، بین بمعنی الاعم و غیر بین. در بین الاخص، صرف تصور ملزوم ما را به تصور لازم می‌رساند؛ مانند دلالت آتش بر حرارت. در بین اعم، صرف تصور ملزوم ما را به تصور لازم نمی‌رساند بلکه نیاز به واسطه شرعی

- Masoudi, A. (2015). *Comprehensive traditional interpretation*. Qom: Dar al-Hadith. [In Persian]
- Mustafavi, H. (1989). *Researching the words of the Holy Quran*. Tehran: Ministry of Culture and Islamic Guidance. [In Persian]
- Muzaffar, M. (1991). *Osol al-feqh*. Qom: tablighat eslami center. [In Arabic]
- Muzaffar, M. (n.d.). *Al-Manteq*. Qom: Dar al-elm. [In Arabic]
- Neishaburi, N. H. (1995). *Tafsir Ghareeb Al-Qur'an and Raghaeb Al-Qur'an*. Beirut: Dar al-Kitab Al-Elmiya. [In Arabic]
- Nomani, M. (1976). *Al-Ghaibah Le nomani*. Tehran: Sadouq Publishing. [In Arabic]
- Qomi, A. (1988). *Tafsir Qomi*. Qom: Daral Kitab. [In Arabic]
- Qomi, I. (1977). *Kamel Al-Ziyarat*. Najaf: Darul-Mortazaviyeh. [In Arabic]
- Qurashi, A. A. (1998). *Ahsan al-Hadith*. Tehran: Be'sat Foundation. [In Persian]
- Qurtabi, M. (1985). *Al-Jami Le Akhbar Al-Qur'an*. Tehran: Nasser Khosrow. [In Arabic]
- Ragheb Esfahani, H. (2033). *Al-Mufradat fi al-faz al-Qur'an*. Beirut: Dar al-Qalam. [In Arabic]
- Rashti, M. (n.d.). *Badae al-afkar*. Qom, Al al-beit institute. [In Arabic]
- Ravandi, Q. (2030). *Qesas al-Anbiya*. Mashhad: Islamic Research Center. [In Arabic]
- Rostami, A. A. (2001). *Pathology and methodology of the interpretation of innocents*. Bija: Kitab Moibn. [In Persian]
- Ruhi, K. (2015). Attribution of lying to the prophets in the Holy Qur'an; Criticism and solution. *Journal of Studies in Humanities*, No. 22, 17-32. [In Arabic]
- Ruhi, K. (2014). Analysis of hadith jurisprudence on the concept of hadiths that indicate the good names of God being the Ahl al-Bayt. *Researches of Qur'an and Hadith Sciences*, No. 3, 27-48. <https://doi.org/10.22051/tqh.2015.2041>. [In Persian]

- Safar, M. (1983). *Basaer al-Deraj fi fazaal ale Muhammad (pbu)*. Qom: School of Ayatollah Marashi Najafi. [In Arabic]
- Sahib, I. (1993). *Al-Muhit fi al-Loghah*. Beirut: No publisher. [In Arabic]
- Sajjadizadeh, A, & Mirzaei, M. (2017). Criticism and analysis of the interpretation of the verse of the cooling of the fire on Ibrahim. *Qur'anic Teachings*, No. 25, 157-172. [In Persian]
- Shakir, M. K. (1997). *Methods of Qur'an interpretation*. Qom: Islamic Propaganda Office. [In Persian]
- Shirvani, A. (2006). *Tahrir osul Fiqh*. Qom: Darul elm. [In Persian]
- Tabarsi, A. (2024). *Al-ehtejaj ala ah-allejaj*. Mashhad: Mortazavi Publishing. [In Arabic]
- Tabatabai, H. (n.d.). *A accomodative research on the contents of the Quran*. Publications of researches on the interpretation and sciences of the Quran. [In Persian]
- Tabatabai, M. H. (1996). *Al-Mizan fi Tafsir al-Qur'an*. Beirut: Al-Aalami Foundation for Publications. [In Arabic]
- Taftazani, M. (1954). *Al-Mutawal fi sharhe tafsir al-meftah*. Tehran: maktabat al elmie aleslam. [In Arabic]
- Taieeb, A. (1999). *Atiab al-Bayan fi Tafsir al-Qur'an*. Tehran: Islam Publications. [In Persian]
- Tarihi, F. (1996). *Majma al-Bahrain*. Tehran: Mortazavi. [In Arabic]
- Zamakhshari, M. (1986). *Al-Kashaf on and haghagh qavmes Al-Tanzil and oyun al-Aqawil fi vojeh al- taweel*. Beirut: Dar al-Katab Al-Arabi. [In Arabic]

Analysis of how to accommodate the interpretive tradition (Taweel) of Abraham (pbuh) story on Ahl al-Bayt (as) in Qur'an

Kavoos Roohibarandag

Associate Professor, Department of Quranic and Hadith Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran, (Corresponding Author); k.roohi@modares.ac.ir

Zahra Asaa'di Samani

PhD graduate of the Department of Comparative Interpretation comparative In of Higher Education, RafiehAl-Mustafa, Tehran, Iran; zahasamaniasadi@yahoo.com

Ali Ghazanfari

Associate Professor, Department of Quranic and Hadith Sciences, Quranic Sciences and Education University, Tehran, Iran; ali@qazanfari.net

Received: 20/03/2023

Accepted: 26/06/2023

Introduction

Imams' interpretive traditions about some verses of the story of Ibrahim have matched this story to being of Ahl al-Bait. It seems that this accommodation is not fit by the appearance of the verse and make minds to challenge to accept such traditions. Therefore, it is necessary to know the connection between the inner meaning of the verse and the appearance of the word and how those meanings accommodate to the existence of Ahl al-Bayt, although theories have been proposed by Ayatollah Marefat and Allameh Tabatabai in order to validate such interpretive traditions. But there are still some traditions in a veil of ambiguity about how to apply the traditions to the Ahl al-Bayt (AS) in such a way that some of them have been criticized and their validity has been questioned. Therefore, it is necessary to evaluate the possibility of connecting the words of the verse with its hidden meanings by using the tool of implications of words on meanings and intellectual rules.

Materials and methods

There are four meanings for "Ta'wīl": Interpretation; In the word, it means to explain and reveal the reasonable meaning. Scholars of Qur'anic science have defined the terminological definition and said: Tafseer is responsible for a part of conveying meaning mission to the audience, and in the following, Ta'wīl explains the hidden meaning and reveals the inner layer of meaning. Interpretation of similarities; It is a meaning that is opposite of the

appearance of words like Estawa and Zahab, which are attributed to God. Inner meaning of the verse; it is a great and expended meaning that is hidden behind the pearance that must be extracted under speial condition. Accomodation; It means to put something on top of another thing, so that it covers it and they are equal to each other. It is usually accompanied by Jarry. In the point of view of scientists, Jary and Taṭbīq mean the adaptation of the words of the Qur'an to examples other than what the verses were revealed about.

Logicians consider the connection between word and meaning in the mind as a result of the word's position for the meaning, and they consider three types for meaning of verbal situational significant including, significations of correspondence, implication, and obligation.

Tabatabaei knows inner meaning , a sign corresponding to the appearance meaning, but not in the meaning that the appearance meaning of the word is adjacent to the inner meaning, but these meanings are located along each other, by seperation of meaning of accommodation and ventricular meaning Ma'refat knows the meaning of Ta'wīl as equal as Baṭn and by adopting the general concept through the abstraction of the word's characteristics by the method of patience and division, he introduced the meaning of the word to the inner meaning as a type of unclear obligational significant.

Results and findings

Ibrahim asked God for safety and consequences for people of Mecca in his prayer and for his children to avoid worshiping idols and have accomodated the Ahl to Ahl albayt and consequences to kindness of muslims and children to Prophet Muhammad (pbuh) and Ali (pbuh). Be signification of corresponding. Ṭā'ifīn "God commanded Abraham to purify the Kaaba from polytheism for Ṭā'ifīn", also applied to Ahlal Bayt by signification of corresponding. The meaning of Abraham's affliction to the words is Ma'sumin (pbuh) and the Allah's names, which are matched according to the position of the word for the spirit of meaning. A tradition that introduces the essence of Hajj to visit the Imam, By abstracting the characteristic from the materiality of the filth, this tradition has paid attention to its spiritual example, that is, the removal of spiritual impurities, and there is a reason for it. In this tradition, it has been pointed out that the important and fundamental thing is the meeting of the Imam, which can be extremely effective in eliminating spiritual impurities.

The interpretation of the tongue of Sedq (true) on Ali (As) mentions from imagery to the invitation, and it is understood the hidden meaning that is Ali (As) by contingency implication that he is the follower of invitation of the Prophet (pbuh).

Imam Reza (As) introduces the inner meaning of (wa fadaynāh bidhibhin 'azīm) "And We ransomed him with a momentous sacrifice " to the calamity of Imam Husayn (As) by contingency implication. Imam Sadiq (As) mentioned the cause of Ibrahim's illness in his own words, the calamity of Imam Hussain (As); The interpretation has entered in this tradition firstly removes the apparent doubts of the word by recognizing the original art of Turiyeh in the word, and then we get the comparative meaning in the words of Imam Sadiq (As) by accompaniment. About (yā nāru kūnī bardan wa salāman) "O Fire! be thou cool, and (a means of) safety for Abraham", Prophet has mentioned an extraordinary thing in the events ahead of Imam Hussain (As) and his companions, and accommodated not feeling the sharpness and pain of the sword to the cooling of the fire on Ibarahim. This accommodation will be obtained through rational premises after setting aside the specific features of the incident, stating that: An accidental crime is necessary. Accidental breakup is necessary or not possible. Cutting the sword is also a necessary condition. So it is possible to break it from fire.

Conclusion

Due to the signification of conformity of the word to the meaning, accommodation of words to the example of Ahl al-Bayt (as) can be understood at high levels of inner meaning. The comparisons which are revealed by the signification of conformity include evidence of the appearance of the verses of the Qur'an and make them valid by accommodation to the appearance. Traditions which words or the general concept of the verse does not imply conformity to their meaning need mediators of literary rules, reason and Shariah. Such traditions reveal the discovery of lower layers of inner meaning and are the facts that have flowed in the words of Ahl al-Bayt (AS). The difference in these interpretations is due to the difference in people's level of understanding when asking about the verse from Imam (as).

Keywords: interpretative hadith, story of Abraham, Ahl al-Bayt (as), Jary wa Taṭbīq.